

ne regulering ikke medfører nogen forskelsbehandling af den anden parts virksomheder og statsborgere i forhold til egne virksomheder og statsborgere.

2. Uanset alle andre bestemmelser i denne aftale må en part med hensyn til finansielle tjenesteydelser ikke forhindres i at træffe foranstaltninger af forsigtighedshensyn, herunder til beskyttelse af investorer, indskydere, policeindehavere eller personer, som en leverandør af finansielle tjenesteydelser skylder en »fiduciary duty« (tillidsforpligtelse), eller for at sikre finanssystemets integritet og stabilitet. Sådanne foranstaltninger må af parterne ikke benyttes som et middel til at omgå deres forpligtelser i henhold til denne aftale.

3. Intet i aftalen må fortolkes som et krav om, at en part skal afsløre oplysninger om individuelle kunders forhold og konti eller nogen fortrolig information eller eneretsinformation, som offentlige enheder er i besiddelse af.

ARTIKEL 51

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på lufttransport, transport ad indre vandveje og søtransport i form af cabotage.

2. Stabiliserings- og Associeringsrådet kan rette henstillinger med henblik på at forbedre mulighederne for etablering og udøvelse af virksomhed på de i stk. 1 nævnte områder.

ARTIKEL 52

1. Bestemmelserne i artikel 49 og 50 udelukker ikke, at en part kan anvende særlige regler vedrørende etablering og drift på sit område af filialer af virksomheder fra den anden part, der ikke er oprettet i henhold til lovgivningen på den første parts område, hvis disse regler er begrundet i retlige eller tekniske forskelle mellem sådanne filialer sammenlignet med filialer af virksomheder, der er oprettet i henhold til lovgivningen på dens område, eller hvad angår finansielle tjenesteydelser, hvis de er begrundet i forsigtighedshensyn.

2. Forskelsbehandlingen må ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt som følge af sådanne juridiske eller tekniske forskelle, eller, hvad angår finansielle tjenesteydelser, forsigtighedsgrunde.

ARTIKEL 53

For at lette fællesskabsstatsborgeres og kroatiske statsborgeres adgang til at optage og udøve reguleret erhvervsvirksomhed i henholdsvis

Kroatien og Fællesskabet undersøger Stabiliserings- og Associeringsrådet, hvilke skridt der skal tages for at sikre gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser. Det kan træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

ARTIKEL 54

1. En fællesskabsvirksomhed eller en kroatisk virksomhed, der er etableret i henholdsvis Kroatien og Fællesskabet, har ret til i overensstemmelse med gældende lovgivning i etableringsværtslandet på henholdsvis Kroatiens og Fællesskabets område at beskæftige eller i et af deres datterselskaber eller filialer at lade beskæftige ansatte, som er statsborgere i henholdsvis Fællesskabets medlemsstater og Kroatien, forudsat at sådanne ansatte er nøglepersonale som defineret i stk. 2, og at de udelukkende beskæftiges af virksomheder, datterselskaber eller filialer. Opholds- og arbejdstilladelserne for sådant personale gælder kun for tidsrummet for sådan beskæftigelse.

2. Som nøglepersonale i ovennævnte selskaber, i det følgende benævnt »organisationer«, betragtes »virksomhedsinternt udstationerede«, som defineret i dette stykkes litra c), inden for følgende kategorier, forudsat at organisationen er en juridisk person, og at de pågældende har været beskæftiget i den eller været partnere i den (på anden måde end som majoritetsaktionærer) i mindst det år, der går umiddelbart forud for en sådan udstationering:

- a) Ledende personale i en organisation, som fortrinsvis varetager organisationens administration og modtager generelle tilsyns- eller ledelsesinstrukser hovedsagelig fra bestyrelsen eller virksomhedens aktionærer eller tilsvarende, herunder personer:
 - der leder foretagendet eller en afdeling eller underafdeling af det
 - der fører tilsyn og kontrol med andre tilsyns-, fag- eller ledelsesmedarbejderes arbejde
 - der personligt har beføjelser til at ansætte og afskedige eller anbefale ansættelse og afskedigelse eller andre personale-dispositioner
- b) personer, der arbejder i en organisation, og som besidder en ekspertviden af afgørende betydning for foretagendets service, forskningsudstyr, teknikker eller ledelse. I bedømmelsen af en sådan viden kan der ud over den for foretagendet specifikke viden